

Les 26: Maria.

Dit verhaal kun je lezen in
Mattheüs 26: 6 tot 16
Markus 14: 3 tot 11,
Johannes 12: 1 tot 11

Fijn dat Jezus er weer is! Martha en Maria hebben hun best gedaan om lekker eten te koken. Vandaag is het een beetje feest! Simon, hun vriend, is een tijdje erg ziek geweest. Hij had lepra (melaats). Zijn vingers en tenen werden steeds kleiner, het werden stompjes. En ze mochten niet bij hem in de buurt komen want de ziekte was erg besmettelijk. Het enige wat ze konden doen, was hem eten brengen. Maar Jezus heeft hem genezen! Vandaag heeft Simon Jezus uitgenodigd om te komen eten, met zijn vrienden. Daarom is Maria zo druk geweest met Martha. De mannen liggen om de tafel heen op hun rustbanken. Ze steunen op hun linkerarm en eten met hun rechterhand.

Maria kijkt zo naar de groep. Zal ze nu naar binnen gaan? Eigenlijk zou ze blij moeten zijn, er zijn de laatste tijd zoveel fijne dingen gebeurd. Simon genezen, Lazarus die ze weer uit de dood teruggekregen hebben. Maar toch is Maria verdrietig. Dat komt door Jezus. Ze merkt iets aan hem. Ze hoort de mensen praten. Ze ziet de Joden denken. Ze is heel bang dat Jezus niet lang meer bij hen zal zijn.

Daar krijgt ze een brok van in de keel. Tranen schieten in haar ogen. Hoe moet ze verder leven als Jezus er niet meer is.

Het is heerlijk om naar Hem te luisteren. Hij weet zoveel over

God, de Almachtige. Hij is zo wijs. Ze wil nog zoveel weten, vragen.

Maar ze is bang dat ze daar de tijd niet meer voor krijgt.

En nu heeft ze vanmiddag bedacht dat ze Jezus iets wil geven, om te laten zien hoe belangrijk Hij voor haar is. Het mag iets kostbaars zijn.

En zo staat Maria naar de mannen te kijken. In haar hand is het cadeau.

Ze loopt naar Jezus toe, knielt bij zijn rustbank, breekt de hals van een flesje met dure zalf. Dan druppelt er een heerlijke geur op het hoofd van Jezus. Het wordt stil om hen heen. Iedereen kijkt verbaasd naar Maria. En dan wordt er gemopperd, wel zachtjes eerst.

"Die is niet wijs, het flesje in een keer opmaken. Weet je wel hoe duur dat is? De prijs van het flesje met zalf heeft wel een waarde van een jaarloon van een man. En dat giet ze zo maar in een keer leeg?" "Ze had het dan beter kunnen verkopen, en het geld aan de armen kunnen geven" zegt Judas, een van de leerlingen, dan duidelijk hoorbaar. Hij denkt aan het geld in de portemonnee die hij beheert voor de groep. Dan had hij er

gemakkelijk weer wat uit kunnen houden, voor zichzelf. Dan klinkt daar Jezus stem:

"Waarom vallen jullie deze vrouw lastig? Zij heeft iets goeds voor mij gedaan! Zij heeft in de gaten wat er gaat gebeuren. Dit was een voorbereiding voor Mijn begrafenis."

'Ja', denkt Maria, 'zie je wel, Hij zal niet lang meer bij ons zijn'.

Judas staat op van de tafel. Wat een stelletje mensen zijn dit. Hij is het zat. Hij dacht dat Jezus hen zou bevrijden van de Romeinen, maar het lijkt erop dat Hij niet gaat vechten.

Judas ergert zich steeds meer aan die mannen. Hij gaat die joden een handje helpen. Hij zal die begrafenis wel wat dichterbij brengen! Zo gaat Judas op weg naar de priesters en wetgeleerden om hen een voorstel te doen.....

1. Jezus is in dit verhaal te gast bij
Martha en Maria
Simon

2. In de plaats
Jeruzalem
Bethanië

3. Maria giet olie uit de fles door die te
Breken
Openen met de dop

4. In de fles zit
Nardus
olijfolie

5. De houding van de discipelen is
ze vinden het goed van haar
ze ergeren zich

6. Jezus reactie is
Je had het geld beter aan de armen kunnen geven
Je hebt iets goeds voor Mij gedaan.

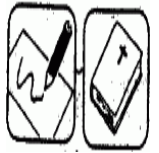
7. Judas gaat eerder weg om
Vroeg thuis te zijn
Naar de overpriesters te gaan

8. Judas krijgt in ruil voor zijn werk
Geld
Eer

9. Wie heeft Jezus gezalfd tot voorbereiding van Zijn
begrafenis?
Maria
Martha

Als je de onderstreepte letters van de goede
antwoorden opschrijft komt er een woord wat met dit
verhaal te maken heeft.

7 3 4 2 9 1 6 8 5

bn van God
van Lazarus
eten
lichaamsdelen
s van Lazarus
hen geven, als de zalf verkocht was?

1 2 3 4 5 6 7

i

Zalven.

Zalven gebeurde in het oosten als
dagelijkse opfrissing van het lichaam.
Vooral was het een gewoonte om de
gasten met min of meer kostbare olie of
zalf te zalven.

Het hoofd, de handen en de voeten
werden gezalfd met frisse olijfolie met
andere kruiden die lekker geurden.

Bijvoorbeeld: Nardus of mirre.

De zalf was erg kostbaar daarom had het
kruidje aan de bovenkant een hele kleine
opening zodat je er zuinig mee om kon
gaan. Een druppel was al genoeg om
lekker te ruiken!

Als iemand gestorven was werd zijn
lichaam ook gezalfd en daarna in witte
doeken gewikkeld.

